

7.12. **Ne**

2. neděle adventní

Mše sv. v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

ve 14.00 MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA na sále Obecního domu v Liběšicích

8.12. **Po**

Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích
od 12.00 aktivity spolku Rytičků Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

9.12. **Út**

úterý po 2. neděli adventní

Den kanonie na Strahově – v 9.30 mše sv. v bazilice na Strahově
ve 13.30 Poutníčkův klub pro děti v ZŠ Měcholupy
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

10.12. **St**

památka Panny Marie Loretánské

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 16.00 v Liběšicích
od 13.30 aktivity spolku Rytičků Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech
v 17.00 jarmark ZŠ a MŠ v Měcholupech na návsi s požehnáním vánočního stromu

11.12. **Čt**

památka sv. Damasa I., papeže

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích
od 13.30 Poutníčkův klub pro děti v ZŠ Liběšice

12.12. **Pá**

památka Panny Marie Guadalupe

d o r a c n í d e n a n o c n a š í f a r n o s t i

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Liběšicích
v 17.40 zpívaná adorace se zpěvy z Medžugorje v kostele v Liběšicích

13.12. **So**

památka sv. Lucie, panny a mučednice

Mše sv. v 9.00 v Liběšicích
ve 14.00 poutní slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie v Siremi se sbírkou na záchranu kostela a pokračující opravy

14.12. **Ne**

3. neděle adventní

Mše sv. v 10.00 v Liběšicích, v 15.00 v Domoušicích,
v 17.00 v Želči – poutní mše sv. ke cti sv. Mikuláše

➤ V úterý 16. prosince začíná **novéna k Pražskému Jezulátku** – duchovní příprava na slavení vánočních svátků. Text modlitby novény najdete na www.libesice.com.

Poutníčkova

příloha
roč.24, č.49

❖ Požehnání pro všechny farniky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Být poutníky naděje není slogan, ale životní program

(Lev XIV., 6.12.2025)

Před nedávnem jsme vstoupili do adventu, liturgického období, které nás učí pozornosti ke znamením doby. Připomínáme si totiž první příchod Ježíše, který je Bůh s námi, abychom se Jej naučili rozpoznávat pokaždé, když přichází, a připravili se na jeho návrat. Tehdy budeme už navždy spolu. Společně s Ním, se všemi našimi bratry a sestrami, se vším ostatním stvořením, v tomto konečně vykoupeném světě: v novém stvoření.

Toto očekávání není pasivní. Ježíšovo narození nám totiž odhaluje Boha, který s námi počítá: Maria, Josef, pastýři, Simeon, Anna a později Jan Křtitel, učedníci a všichni, kdo se setkávají s Pánem, jsou zapojeni, jsou povoláni k *účasti*. Je to velká čest, závratná věc! Bůh nás s námi počítá ve svém příběhu, ve svých snech. *Doufat tedy znamená mít účast*. Heslo Svatého roku „Poutníci naděje“ není slogan, který za měsíc pomine! Je to životní program: Být „poutníky naděje“ znamená být lidmi, kteří kráčejí a očekávají, nikoli však se založenýma rukama, nýbrž svou účastí.

II. vatikánský koncil nás učil čist znamením doby: říká nám, že to nikdo nedokáže sám, nicméně společně, v církvi a s dalšími bratry a sestrami, dokážeme znamením doby čist. Jsou to znamením Boha, Boha, který přichází se svým královstvím, prostřednictvím dějinných okolností. Bůh není mimo svět, není vnější tomuto životu. Při prvním příchodu Ježíše, Boha s námi, jsme se naučili hledat ho v realitě života. Hledat ho rozumem, srdcem i s vyhrnutými rukávy! A koncil řekl, že toto poslání je svěřeno zejména věřícím laikům, mužům a ženám, protože Bůh, který se vtělil, nám vychází vstříc v každodenních situacích. V problémech i v krásách světa na nás Ježíš čeká a dává nám na nich účast, chce po nás, abychom s ním spolupracovali. Doufat proto znamená mít účast!

Chtěl bych dnes připomenout jedno jméno: Alberto Marvelli, mladého Itala, který žil v první polovině minulého století. V rodině byl vychován podle evangelia, formoval se v Katolické akci, vystudoval techniku a vstoupil do společenského života v době druhé světové války, kterou zásadně odsuzoval. V Rimini a okolí se ze všech sil angažoval v pomoci zraněným, nemocným a vysídleným. Mnozí ho obdivovali pro jeho nezištné nasazení a po válce byl zvolen radou a byla mu svěřena komise pro bydlení a obnovu. Tak vstoupil do aktivního politického života, avšak cestou na jakousi poradu, na kterou cestoval na kole, jej srazil vojenský kamion. Bylo mu 28 let. Alberto nám ukazuje, že doufat znamená mít účast, že služba Božímu království přináší radost i uprostřed velkých rizik. Svět se stává lepším, pokud se vzdáme trochy jistoty a klidu ve prospěch dobra. Toto znamená mít účast.

Zeptejme se sami sebe: podílím se nějaké dobré iniciativě, která využívá mé talenty? Když sloužím, mám před sebou horizont a rozměr Božího království? Nebo spíš reptám a stěžuji si, že všechno je špatné? Úsměv na rtech je znamením milosti v nás.

Doufat znamená mít účast: je to dar, který nám dává Bůh. Nikdo nezachrání svět sám. A vlastně ani Bůh ho nechce zachránit sám: mohl by, ale nechce, protože lepší je být společně. Účast nám umožňuje vyjádřit a více vzít za své to, co nakonec budeme navždy kontemplantovat, až se Ježíš definitivně vrátí.